

ZUHANÁS

Kispál Csilla

Zuhanás

Nagy ugrás volt a mélybe,
ám nem sikerült.
A halál nyila süvített felem,
de elkerült.
Mindent megpróbáltam,
hogy elszakítsam
a haldokláshoz láncoló
vonósugaram.
Azt hittem, hogy szolgám az életem,
de ellenfelem.
Megtagadta parancsom
s szembeszegült velem.
Hadba szállt ellenem
s elvétettem célom.
Fényével elvakította
tompult irányzékom.
Lezuhantam a porba
s darabokra estem.
Kétségbeesett önsajnálattal
bámultam nyomorék testem.
Vajon kinek kellek én,
hogy még mindig élek?
Miért nem lett halál fia
e hűtelen lélek?
Íme új reményt adott nekem,
s nem vetett véget,
kanosszát járt értem
a konok Élet.

Forrás: www.keresztenydalok.hu